

Передплата

до «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 36 пер.
 на пів року . . . 18 пер.
 на чверть року . . . 9 пер.
 за місяць . . . 1-70 пер.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не возьмеш млости і віра не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових вісальмі М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділі і руских свят
 по 5 1/2 год. поноудні.

Редакция, администрация і
 експедиция «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
 цини). Експедиция місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає слідше
 на попереднє застереженє.—

Рекламації неопечатаніє
 вільні від порта. — Оголо-
 шення звичайні приймають-
 ся по ціні 20 с. від стрі-
 чки, а в «Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні доносення по 30 сот.
 від стрічки.

На давний лад.

(X) Добігав вже чотири тижні, як нова державна рада вибрана загальним голосуванням, зібрала ся на нову сесію. І правительство, котре перевело виборчу реформу, і широкі верстви народні, котрі домагали ся так настійливо введення права загального голосування, поклали великі надії на нову державну раду, а передовсім сподівали ся, що она забере ся до важних і пекучих реформ суспільно-політичних. Тимчасом нова посольська палата пішла знов на той давний шлях, яким поступали вї попередниці, на шлях наглих внесень. Як раз ся давна метода загачування дневного порядку внесеннями, котрих наглости дуже часто не можна добачити ся, повторила ся знов і в новій палаті. Ся давна утерга метода наглих внесень як раз в двох попередних сесиях стала протяглою недугою державної ради, ся недуга стала невилічимою і треба було придумувати способи відсвіженя організму, уздоровленя его, щоби став спосібним до реальної і позитивної роботи законодавчої. Се була також одна з причин до прискоєня виборчої реформи, позаяк державна рада занедбувала найважнійший свій обовязок, занедбувала найважніше своє право контролі державної господарки, контролі орудованя державним скарбом.

І тепер, хоч правительство зараз з самого почину сесії внесло пропозицію про бюджетову провізорию, посольська палата доси не забрала ся до вї полагоди. Можна сю прояву пояснювати тим, що дві третини палати становлять нові послі ще не ознайомлені як слід з парламентаризмом, що тут розходило ся о порушенє таких важних і пекучих справ, як надужитя виборчі, перенесеня урядників звязані також з виборами і що вї справи треба було конечно і то чим скорше обговорити в державній раді, виявити погляди і волю нової палати в таких важних питаннях.

Алеж як раз бюджетова розправа дає найкрасну нагоду не лише до того, щоби перевести контролю діяльности правительства, контролю орудованя грошем державним, надати внутрішній політиці певний виразний напрям, але також обговорити всякі можливі потреби і домаганя виборців, всякі хиби і домаганя правительства і державних органів виявити і поставити, так сказатиб, перед сумлінням і судом парламенту і всего культурного світа. Тимчасом і тут показує ся, що нова палата і що

до вї справи не зійшла з давного шляху і вважає ухваленє бюджету лише державною конечностю і думає, що треба вї державні конечности відріжнювати рішучо від т. зв. народних конечностей і потреб.

Певно, що держава для свого е- ствованя, для правильної господарки державної потребує передовсім бюджету і поагода вї справи є неперечно найважнійшою конечностю державною. Одначе в рамках вї конечности державної містять ся стілько народних потреб, котрих заспокоєнє є неможливе без бюджету, тим то на тім полі державні конечности стають разом і народними.

Проволока або занедбуванє парламентарної полагоди бюджету відбирали в давних сесиях державної ради сему законодавчому тілу конституційну ціху, а вводили § 14-ий, котрим послугувало ся правительство нераз на шкоду інтересів державних і народних, а тим способом входила в дійсности абсолютна управа, управа бюрократії в житє. Вправді в останних часах правительства вистерігали ся уживаня § 14-го і старали ся бодай осягнути ухваленє бюджетової провізориї парламентарним ладом, але й тут треба було прибігати до незвичайних способів, наглих внесень, щоби загачений порядок дневний промстити для ухваленя бюджетової провізориї.

Предлога про бюджетову провізорию, яку внесло правительство в новій раді державній з початком сесії, є ще забитком того давного ладу, котрий нова державна рада повинна конечно понехати, повинна конечно змінити, наколи хоче бути народним парламентом. Певно, що коротка сесія літна не дає змоги поагодити бюджет цілий правильним способом, до сего буде нагода в осінній сесії і тут виявить ся, чи вї народний парламент стане на висоті своєї задачі і покаже ся спосібним до реальної і позитивної роботи. Нема однак сумніву, що при старім регуляміні така робота стає прямо неможливою, тимто правительство зовсім справедливо внесло пропозицію про зміну регуляміну. Можна з деякими постановами вї предлоги не згоджувати ся, але се певно відчував велика більшість нової державної ради, що давний регулямін беззглядно перестарілий, невідповідний на дані обставини. Отже се буде також важна задача осінньої сесії. Чи нова палата зможе сповнити і сю задачу, без котрої прямо неможливе вї житє, покаже недалека будучина.

Доля наших емігрантів.

(Дальше).

Ославлений еміграційний агент Сільвіо Нодарі порозсилав до австрійських емігрантів на тоненькім папері ради, що можуть їхати через Угорщину, бо там власти не жадають перепусток, а колиб їх запитували про ціль подорожи, щоби яко таку подавали Рим. Галицким емігрантам дораджував агент Б. Карльсберг в Гамбурзі дорогу на Станиславів, Стрий Живець, Бельско, відтак на Тішин — Фрідек — Містек, Опаву, а на запит відповідати, що їдуть на роботу до Чех. З Опави мають емігранти купити карту до Ратибору, а доперва в заграничній стації карту прямо до Гамбургга. Такі самі ради давали також бременські фірми і в вей спосіб перепони, які австрійські власти робили емігрантам в видаваню перепусток, не здали ся на нічо.

Коли після великого вадовицького процесу о обманьства (від 14. листопада 1889 до 8. марта 1890 р.) північно-німецький Льюїд зрік ся добровільно концесії, не вичікуючи, аж ему її правитель- ство відбере, займали ся в Австрії еміграцією тільки нідерландско-американське товариство морської плавби в Роттердамі, товариство «Belge Americaine Red Star Line» в Антверпії і агент Йоган Фридрих Міслер, який вислав емігрантів на Брему.

З хвилею, як тільки прибув до Відня який потяг з емігрантами, відбували ся на пероні формальні битки між агентами поодиноких товариств, які безрадних емігрантів волікли силоміць і впрост в обурюючий спосіб до своїх агентур, аж вкінці в 1892 р. долішно-австрійське намісництво не бачило иншої ради, як подумати о заложеню спільного збірного бюро для концесіонованих підприємців під дозором властей, щоби емігрантів охоронити перед визиском і надужитями зі сторони всіляких агентів та щоби емігранти могли там діставати вірні інформації про заморські краї і про вигляди в них, причім намісництво мало надію удержуваня контролі над недозвеною еміграцією. Хоч се зарядженє долішно-австрійського намісництва мало лише локальне значінє, позаяк «гро» еміграції не йде на Відень, то одначе се могло дати почин до подібних заряджень в инших місцевостях. Та на жаль міністерство внутрішних справ не поділяло тоді поглядів намісництва, бо в висших сферах був погляд, що годі емігрантів змушувати до сего, щоби они удавались до

збірних бюр та що перевозові товариства не схотять піддати ся таким зарядженням і не будуть хотіли поносити за се коштів.

Така безцільна і безладна політика державна спричинила се, що в поодиноких коронних краях мусіли емігранти цілими місяцями чекати на перепустки, так, що се оперло ся аж о сойми, а що гірше, масової еміграції не спинено ні о голову. Галицьке намісництво було того погляду, що емігрантам, які опускають державу з постановою, більше не вертати, належить уділяти не перепусток, а звільнення від звязку з державою. Товариства спорили між собою о концесию, денунціювали взаємно себе і різні подорожні бюра за переступлене обсягу діланя та осягнули вкінці се, що останнім в § 3 розпорядження міністерияльного з 23. листопада 1895, ч. 181 »Вістн. зак. держ.« заборонено продавати карти (Zwischendeckfahrkarten) неконцесионованих товариств. Се було очевидним протегуванням ліній: »Red Star«, »Holland-Amerika« і наново допущеного до концесії північ. Льйода. Але тоді в деяких кругах був погляд, що еміграційне питанє дасть ся в сей спосіб розв'язати.

(Дальше буде).

3 державної ради.

На вчорашнім засіданю забрав перший голос пос. Адлер (соціаліст), який жалував ся, що президент міністрів не говорив нічого про обезпечене робітників. Соціалісти готові прийняти новий регулямін, о скільки він буде мати на меті обезпечене праці в парламенті, колиж би реформа регуляміну мала на цілі, надати власть одному, впливовому сторонництву, в такім разі она ніколи не буде ухвалена.

Бесідник жадав санітарних реформ, заведеня прогресивного податку від майна і спадщини, справедливого поладнаня народного питаня і языкової квестиї в парламенті, почім перейшов до угоди з Угорщиною і зазначив, що інтереси Австрії готові знов бути підпорядковані інтересам Угорщини. Др. Адлер домагав ся виборчої реформи на Угорщині і додав, що єго сторонництво буде пильно працювати в інтересі робітників.

Пос. Зільбер радів, що всі сторонництва злучили ся до бою против соціалістів, почім виступив против міністра торговлі за те, що підніс почтову і телефонічну тарифу. Пос. Черни домагав ся обезпеченя робітників від недуги, випадків, на час старости і неспосібности до праці. Пос. Біянкін жалив ся на угорський ряд, який давить Хорватів, почім виступив в імени наших »истинно-русскихъ« др. Глібовицкий, про що пишемо в окремій статії.

„Истинно-русскі-і“ в парламенті.

Позарчера промовив др. Марков в парламенті по великорусски, за що відбрано єму голос, вчора виступив другий »истинно-русскій« др. Глібовицкий і на-

в'язав свою промову до сеї самої події. Пос. Глібовицкий запитат президента палати, чому відобрав д-рови Маркови голос віцепрезидент Зачек? По гадці бесідника, п. Зачек нарушив не лише основні свободи слова, але й основні державні закони. Над народним питанєм не можуть ані палата послів, ані держава переходити до дневного порядку. З чисто соціологічного становища можна назвати націоналізм найкрасшим здобутком культури в XX віці. Др. Глібовицкий зазначив, що великорусска мова є красвою(!) і тому д-рови Маркови вільно було промовити нею в парламенті. Так він, як і др. Марков вибрані »російским народним сторонництвом« а послі сего сторонництва одержали 283 тисяч (се лож!) голосів. Сторонництво бесідника стоїть на становищу, що »Малороси« в Галичині є відломом »великаго руссаго народа« в Росії, тому вважає великорусску мову красвою в Галичині. Промову бесідника перебивали не лише рускі послі окликами »нема Великоросів в Галичині!« і протестами против причислюваня Русинів до великорусского народа, але також соціалісти, які рішучо спротивили ся, щоби великорусску мову уважати красвою. В імени президії палати відповів др. Вайскірхнер, що др. Зачек мав повне право відобрати голос пос. Маркови, бо великорусска мова не є красвою в Австрії. Поведене д-ра Зачка бесідник похваляє а ціла президія є з д-ром Зачком одної гадки. На се кликнув др. Марков: »Нехай живе австрійске рутенъство«, а рускі послі відповіли іронічними окликами: »Най живють зрадники Руси!«

Так закінчила ся одна часть виступу наших »истинно-русских« в парламенті. Мабуть, закінчила ся, бо ледви, чи схочуть поновно »истинно-русскі-і« промовляти по великорусски в виду однодушного становища президії та значної части палати послів. Великорусскі промови виключено з парламенту, але не усунено другої части т. зв. »великорусского питаня« (die russische Frage), яке др. Марков і др. Глібовицкий ще не раз в німецких промовах будуть силкувати ся піднести. Коли до сего дійшло вже, то нині мусимо сказати, що в першій ряді завинив тут красвий ряд, який довгими літами (намісники: Фил. Залеский і нам. Півніньский) протегував москвофілів, помагаючи їм, стати сильним сторонництвом. Народний рух стрічав від красвою ряду сильні перепони, а москвофіли, які нічого не жадали, бо вірили, що ось то небавом перейде Галичина під власть Росії і принесе з собою для Руси свою школу та письменство, уходили за льояльний і консервативний, гідний попертя елемент. Завинили тут в другім ряді Поляки, які довгі літа не могли зрозуміти, що Русини мають право до життя, що они домагають ся своїх шкіл і прав для себе. Тому народне сторонництво було їм солию в оці, а спокійні москвофіли видавались їм самотніми, з якими можна і варто говорити. І тому тішили ся довгий час москвофіли протекцією значного відлomu польскої суспільности. Але ся протекція для гнилого пня суспільности, який не мав ні-

чого на меті окрім негачії, не богато помогла. Москвофіли соромно провалили ся при виборах, а натомість народне сторонництво, скріплене перепонами, ставленими єму протягом довгих літ, розросло ся в нечуваний спосіб і виявило таку силу, якої ми, народовці, самі не надіяли ся. Колиж »истинно-русскі-і« піднесли в парламенті »велико-русске питанє«, то удармо ся в груди, завинили й ми сами. Ми переводили консолідації, які нас ослабляли, бо ми зневолені були робити різні уступки москвофілам, а за те росли москвофіли, не вкладаючи ніякої праці в нашу народну організацію. Противно они держачи з нами, нас деорганізували, бо потайки, поза нашими плечима они мали все отверту фірточку і до ряду і до Поляків.

Піднесене »великорусского питаня« в парламенті повинно би бути memento і для ряду і Поляків і для нас. Для нас, Русинів, оно не лячне. Наша ідея і праця переможе єго. Але для Австрії оно небезпечнійше, бо в москвофільстві зискає она один більше розкладовий елемент.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В пятницю: руско-кат.: Петра і Павла; римо-кат.: Генриха. — В суботу: руско-кат.: Собор 12 Апост.; римо-кат.: Маргарити, Евг. — В неділю: руско-кат.: К. і Д.; римо-кат.: Бонавент.

— В справі прийнятя Преосв. Еп. о. Ортыкского відбуло ся в Новім Йорку дня 19. червня с. р. засіданє комітету під проводом о. Т. Обушкевича. На тім засіданю вибрано сталій езекутивний комітет і ухвалено програму прийнятя єпископа, з котрої подаємо деякі подробиці: Проти єпископа виїде човном езекутивний комітет. На доку повітає Преосвяченого о. Т. Обушкевич в імени комітету. З доку поїде єпископ до церкви св. Юрія в Новім Йорку. В церкві повітає єго парох о. Чаплиньский, по чім відправить ся молебень. На хорах співати ме новойоркский Боян. По молебні привитає єпископа з проповідницї о. Лавришин іменем цілого духовенства і цілого руского народа в Америці. Опісля відбуде ся в честь Преосвяченого обід, в котрім возьмуть участь всі свьятиники і богато свьятских людей. Для удержаня ладу не буде вільно нікому промовляти підчас обіду без попередного дозволу. Того самого або слідуєчого дня відбуде ся заходом новойоркского »Бояна« концерт в честь єпископа.

— В Перемишлянах будуть дня 14. с. м. о 2. год. загальні збори філії Руского Тов-а педагогічного.

— Забагненє справи рівноуправненя язиків в парламенті. Виступи кацапских перевертнів в державній раді з російскою мовою звели справу рівноправности славянських язиків в парламенті до останного абсурбу. Константує се вчорашна N. fr. Presse у вступній статії, зазначаючи, що виступ д-ра Маркова представив найліпше карикатуру чеських домагань в тій справі. Потім обговорює N. fr. Presse сумні відносини в Росії і стверджує, що »російский вуйцуньо богато втратив в останніх часах зі свого німбу«. Вкінці глазує та часопись з припадку, що як раз Чех, Зачек, мусів яко провідник нарад відобрати голос Маркови за то, що промовляв по російски. За те велику »фрайдацію« мають різні Вергун-

чки з віденського „студенческо-го общества Букавіна“, котрі ходили з чолобитцем до Маркова за его помову, а потім дякували чеським послам: Кльофачови, Масарикови і Прашкови за симпатичне становище супроти промови п. Маркова. Ті три послы мали розповісти депутатам, що чеський клуб одностайно осудив поступок п. Зачка. Чи Чехи будуть вдячні галицьким москвофілам, покаже найближша будучина.

— **Віденський суд** відклонив просьбу руских академиків, аби делеговано з Відня судию до їх переслухання. Академики будуть зізнавати перед львівським судиею.

— **3 „Дністра“**. В наслідок піднесення стопи процентової в австро-угорським банку і галицьким краєвим банку — товариство взаємного кредиту „Дністер“ у Львові підвищило також у себе процентову стопу від уділюваних позичок векселевих, а іменю почавши від 1. липня с. р. побирає від позичок на векслі осіб приватних 7 процент відсотки, а при реесконті векслів інституцій кредитових 6½ процент відсотки.

— **Краєвий Союз кредитовий у Львові** подає свам до відома, що з причини підвищення процентової стопи в австро-угорським банку і в краєвим банку підносить процентову стопу у себе о пів процент так в кредиті для союзних стоваришень, як також в приватнім кредиті від усіх векселевих позичок.

— **Із рускої гімназії в Станиславові**. На початку шкільного року 1906/7 було: в I. кл. 148 учеників, в II. кл. 105, разом 253. Серед року шк. виступило: з I. кл. 30 учеників, з II. кл. 12. По вписі на явило ся: в I. кл. 2, в II. кл. 2; померло: в I. кл. 1, в II. кл. 1; виключено: в I. кл. 2 за крадіж, в II. кл. 5 за неморальне поведене. Лишило ся отже: в I. кл. 113, в II. кл. 85, разом 198. З тих одержало степеня відзн. в I. кл. 8, в II. кл. 9; степеня перший в I. кл. 63, в II. кл. 53; степеня другий в I. кл. 17, в II. кл. 16; степеня третій в I. кл. 13, в II. кл. 1; призначено до поправки в I. кл. 12, в II. кл. 6. Отже не дістало промоції до висшої класи 47, се є около 23 проц. До вступного іспиту до I. кл. зголосило ся перед верями 64 учеників, з них прийнято 57, се є близько 90 проц. При сій нагоді годить ся зазначити, що в тій гімназії обі краєві мови є обовязкові, і тому обох мов питає ся при вступнім іспиті до I. класи.

— **3 черновецького університету**. Головного учителя черновецької учительської семінарії, й відомого нашого письменника, д-ра Осипа Маковея іменовано лектором українсько-руської мови на черновецьким університеті. Виклади свої розвічне він із зимовим півроком.

— **Іменованя**. В дирекції почт і тел. у Львові стали іменовані концептовими практикантами: Евг. Жарский, Йос. Чапельский, Сев. Йонак, Л. Куць, Ст. Соболевский, Люд. Вінцовский і Ст. Колінек, укінч. правники.

— **3 станиславівської епархії**. На конкурс з речинцем до 20. серпня розписана парохія Беремяни, деканата заліщицького. — Увільнені оо.: Корнило Йойко, від експ. сотрудицтва в Колінках, Іван Мокрицький, від сист. сотрудицтва в Космачі і Анат. Навроцький, від завідательства в Городенці. — Введені оо.: Михайло Гаврилюк, яко завідатель в Ворвуляцях, Николай Боклашук, яко сист. сотр. в Заліщиках і Михайло Романовский, яко прив. сотрудиак в Річці. — Намісництво признало дотацію для сотрудиака в Тишківцях. — Відпуску для покріплення здоровля дістали оо.: Іван Александрович на 3 місяці, Григорий Козіцький і Константин Балицький на два місяці, Вінкентий Кузьк на місяць, Іван Сінгалевич на 6 неділь, Никифор Курилович на місяць, Конст. Ткачевич на 6 неділь, Лев Левицький на 8 неділь, Йосиф Вигнанський на 6 неділь, Іван Рудницький на два місяці і Виктор Чаплиньский на 6 неділь.

— **Ювілейні датки на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного** приймають: Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47,

всі редакції народних часописий і всі філії Руского Товариства педагогічного.

— **Доповняючі вибори соймових послів**. Кацапска „Русская Рада“ оповістила затвержену нею кандидатуру д-ра Йос. Ганчаковського з Отинії на мандат соймового посла з сільського округу турчанського. В збаразкім окрузі поставили соціялісти кандидатуру Андрея Шмігельського на посла до сойму. — У Львові має кандидувати на посла по бл. п. Михальським теперішній президент міста п. Стан. Цюхціньский.

— **Новий будинок для промислової школи** у Львові. Краєвий виділ затвердив контракт, заключений містом Львовом з державним скарбом. Сям контрактом громада м. Львова відступив державному скарбови цілий будинок промислової школи при ул. Театральній (на против камениці вдовичо-сиротинського фонду), а набуває від скарбу північне крило теперішнього будинку скарбової дирекції за 100.000 К. Державний скарб має поставити власним коштом новий будинок для промислової школи на ґрунтах Зеліаної води. Площу під новий будинок промислової школи дає громада м. Львова даром під условиною, що вона буде служити лише для тої школи з викладною мовою польскою. В противнім випадку ґрунт разом з будинками переходить на власність громади. Ціль сеї обміни будинків є така, щоб відслонити фронт промислового музею на гетманські вали. Північне крило будинку дирекції скарбу небагом розберуть, а бюра з того будинку перенесуть ся до теперішньої промислової школи.

— **Вістки з півн. Америки**. О. Іван Велигорский обняв парохію в Desloge, Мо. — Дня 7. липня с. р. відбуло ся вінчанє о. Максима Поповича-Березинського, родом з Ясенова (повіт Броди) з панною Сальомеєю Лучкевичівною, Русинкою-Американкою родом з Шамокин, Па. в Brokenhead в Канаді. О. Березинський належить до т. зв. „незалежної церкви канадійської“. — П. В. Гришко зі Скрантон, Па. просить галицькі часописи перепечатати з амер. „Свободи“ ось яку жалобу на деякі галицькі почти: „Русини з повіта равського, яких богато є в Скрантон, Па., а котрі посилають через мене гроші до старого краю, дістають від своїх родин листи, як також і самі носьвідчають, що почтарка в Гійчу здирає безправно від адресатів гроші за спеціальне доручуване переказів почтових. Робить она те в сей спосіб, що всі перекази, які надійдуть з Америки, не віддає громадським ціланцям, а лиш як назбирає спору купку, то посилає з ними свою слугу до села і той колектує за кожний переказ від адресатів по 70 сот., если переказ перевищує суму 200 К, то бере ще окрім того якийсь процент. Котрі люди не хотять платити тої надужитої такси, то слуга почтарки віддає переказ назад на почту, а они мають велику трудність і богато коштів, нім гроші дістануть. Діє ся се особливо з селянами в Вільках Мазовецьких. Покривджені, замість зібрати факти і внести скаргу до дирекції почт, удають ся з сею справою до своїх синів та мужів в Америці, щоб они звідти якось так гроші посилали, аби їх там можна було легко і без коштів відобрати“.

— **Катастрофа в театрі**. Echo de Chine доносить, що в театрі в Санкон коло Кантона в Хінах вибух пожар в театрі підчас представлення. Між видцями настала страшна паніка. Всі кинули ся до дверей і загатили вмить всі виходи купами людей. Ратунок був немислимий, бо огонь скоро розширив ся на деревляну аудиторію. По загашеню пожару найдено поверх 500 трупів, спалених, або задушених димом. Кілька сот осіб потерпіло тяжкі рани від попарення або потовчєня.

— **Особисто-доходовий податок монахинь**. В адміністраційнім трибуналі переведено оноді займаючу розправу. Монастир СС. Норбертавок на Зьвіринці під Краковом вніс через адвоката д-ра Біндера жалобу проти виміреня ему особисто-доходового податку. Трибунал орік, що монастир не може платити особисто-доходового податку, одвак належить суму

доходів монастиря розділити межі всі монахині а кожда з них має від припадаючої на ню частини доходу складати сей податок. Др. Біндер зазначив, що після монашого уставу монахині не мають ніякого особистого доходу, ані не можуть его мати. Трибунал не узяв до уваги того заміту і видав висше назване оречєньє.

— **Для вигоди подорожних**. Міжнародне товариство спальних вагонів заводить ті вагони з Європи до Токіо в Японії. Спальні вози будуть курсувати через Росию, Сибір і Манджурію, а се через міста Харбін і Мукден, аж до полудневого порту Фузан на корейським півострові. Звідтам переїдуть спальні вагони кораблями до Сімоносеки в Японії, а дальше залізничними шляхами аж до Токіо. Подорожний уклавшись до сну в Лондоні буде міг по кількох місяцях дороги встати в японській столиці.

— **До „Селяньської Бурси в Станиславові“** прийме ся еще 60 учеників гімназіяльних. Місячна оплата 20 К грішми або харчі після спису і умови на інвентар і пранє 6 К річно. Зголошувати ся належить зараз, залучаючи декларацію родичів що до точної оплати на адресу: о. Кл. Кульчицький, Станиславів (До-става ул. 3 Мая 4).

— **„Шкільна Поміч“ в Сокалі** розписує конкурс на прийняте 60 питомців до бурси на рік шкільний 1907/8. Услівя прийнята: 1) Батько (опікун) мусить бути членом „Шкільної Помочи“ вплачуючи річно вкладку 2 К. 2) Виділ прийме тільки добрих і пильних учеників, котрі дадуть заворуку гарного поведєня і добрих успіхів в науці. 3) Батько (опікун) буде точно платити місячну оплату 20 К з гори, до чого зобовязує ся письменною декларацією. 4) Кождий питомець зложить 2 К на рік за зужите інвентаря. 5) Кождий прийнятий питомець має заосмотрити ся в приписанє число біля, постіль і одж. 6) Піддати ся реґулямінові бурси. Под-ня з долученєм сьвідоцтва шкільного і декларації належить вносити до Виділу „Шкільної Помочи“ в Сокалі на руку Впр. о. мітр. д-ра Василя Левицького до 15. серпня с. в. Всі бувші питомці мають наново внести поданя о прийняте. — *Виділ.*

— **Товариство „Інститут Непор. Зач. Пр. Д. Марії в Станиславові“** під покровительством Преосв. Епископа отвирає з слідуєчим роком шкільним інтернат для учеників в Станиславові, забезпечуючи вигідне мешканє, здоровє удержанє, поміч в науці і родительську опіку під наглядом сьвященника. Місячна оплата 35 К з гори; на інвентар і пранє 12 К річно. Зголошувати ся належить зараз, залучаючи декларацію родичів що до точної оплати на адресу: о. Кл. Кульчицький, Станиславів (До-става ул. 3 Мая 4).

— **3 залізниць**. Доставка механічних уряджень для заосмотрєня в воду залізниці льокальної Львів-Підгайці. Після комунікату заміщеного в „Wiener Zeitung“ роадасть ся в дорозі публичної ліцитації доставу і уставленє уряджень механічних для водопроводів в стаціях: Гаї-Чижиків, Куровичі, Вовків, Дунаїв, Гиновичі, Литвинів-Божиків і Підгайці. Оферти можна вносити найдальше до дня 22. липня с. р. до ц. к. Дирекції будови залізниць у Відни VI Gumpendorferstrasse! N. 10. Услівя і пляни можна переглянути в згаданій ц. к. Дирекції або в ц. к. Управі будови у Львові.

— **Дрібні вісти**. Вінчанє п. Александра Козенки, укінч. богослова з п-ною Одаркою Сапрун, як також п. Івана Логінського, укінч. богослова, з п-ною Володимірою Сапрун відбуде ся дня 16. липня 1907 р. о год. 8 вечєром в церкві парохіяльній в Стенятині. Почта, стація телеґрафічна і заліз. Сокаль. — Магістратські робітники у Львові перестали страйкувати і підписали угоду, на основі якої прийняли 10% підвижки попередньої платні з тим, що магістрат має платити за них касу хорих. — В Перемішля вибух страйк мурарів. — В Пятицерквах на Угорщині перехопила поліція підроблений 20-короновий банкнот, доволі добре наслідуваний. Від правдивих банкнотів він різнить ся лише тим, що

серія напечатані грубшими черенками, а в польській написи замість «Dwadzieścia kogo» є «Dwadzieścia kogo». — Міжнародний з'їзд в справі поборювання грузлавки відбуде ся у Відні від 19. вересня с. р. — З Товмача жалують ся на недостаток лікарів. Є там вправді двох лікарів, але один з них недомагає, а другий, міський фізик, має за багато праці. — Дня 9. с. м. наїхала зелізняця коло Белза на візок, яким їхало троє жидівських дівчат. Дві з них дістали ся під локомотиву і згнули на місці, трета рана в лице а візник смертельно ранений в голову. — «Дрогобицька Народна Рада» поручає голосувати при доповняючих виборах одного члена повітової ради з сільських громад на о. Івана Пастернака, пароха з Вацович. — Всі судові практиканти в Чехах розпочали пасивний опір, домагаючи ся скоршого авансу. — Підчас військових вправ на Вислі коло Кракова утопили ся два жовніри.

— Дальший репертуар руского театру в Сокалі. Сала «Народного Дому». Початок точно 8 вечером. Білети продає торговля п. Волковського.

В п'ятницю дня 12. с. м. «Бурлака» нарком. в 5 д. Карпенка Карого. Початок сего представлення точно о 7. вечером.

В суботу дня 13. с. м. на дохід Рускої Бурси «Катерина» опера в 3 д. Н. Аркаса.

В неділю дня 13. с. м. «Маруся Богуславка» істор. драма в 5 діях зі співами і танцями М. Старидького.

Ві второк дня 16. с. м. Новість на рускій сцені, прем'єра: «Надія» рибацька драма в 4 д. Г. Гаєрманса.

Посмертні оповістки.

— Антонія Гушалевиц, жінка емерит. учителя, упокоїла ся дня 1. липня в Бучачі в 60. році життя. В. І. п.!

— Валерія Минчакевич, дочка о. Тадея Минчакевича, пароха в Лаврикові, упокоїла ся дня 5. с. м. В. І. п.!

Телеграми

з дня 11. липня 1907.

Будапешт. З Загреба доносять, що хорватський сойм буде невагом розв'язаний, а нові вибори відбудуть ся в осени.

Лондон. Daily Telegraph доносить з Гаїти, що в тамошніх кругах членів мирової конференції говорять про сильне заострене відносини між Зєдиненими Державами півн. Америки а Японією. Між тими державами мали виміняти ся в останніх часах вельми острі ноти.

Цетинія. Черногорське правительство розв'язало скупштинну і розписано нові вибори на день 31. жовтня с. р. Причину до сего кроку добачило правительство в тім, що більшість скупштини не давала запоруки спокійних нарад.

Звіт з розвою

„ВИСШОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТА“

під управою

„Союза співацких і музичних товариств“ у Львові

за шкільний рік 1906—7.

(Конець).

Кваліфікацію з правом переходу на висший рік науки одержали елєви:

а) В відділі фортеп'яновім:

В першій році науки: Величко Каліна, Кмидикивчівна Стефанія, Ковч Наталка, Липинський Йосиф, Парагонюківна Олександра і Спужарска Іванна; Давидович Богдан, Давидовичівна Анна не одержали кваліфікації задля пізнього початку науки; Левицька Лавра задля необняття приписаного наукового матеріалу.

В другій році науки: Дольницька Марія, Король Марія, Костишинівна Мальвіна, Крижановський Богдан, Лиско Зеновій, Лиско Ольга, Муликівна Софія, Стебленко Олена і Стрільбицький Василь, Гронська Євгенія не одержали кваліфікації задля пізнього впису на науку.

В третій році науки: Бандрівський Володимир, Витошинська Олена, Гудиківна Анна, Кобринська Ольга, Кордубівна Марія, Кучабська Стефанія, Левицька Марія, Левицька Стефанія, Насальська Іванна, Содоморівна Галя і Соколовська Софія.

В четвертій році науки: Біликівна Філіпина, Заржецька Казимира, Кордюківна Марія, Куновська Ольга, Лопатинський Ярема, Олесківна Марія, Озаркевичівна Олена, Федюківна Марія Аврелія, Хирівська Олена і Целевичівна Клявдія.

В п'ятій році науки: Селезінка Ірина.

В шестій році науки: Бандрівська Ольга, Демчишинівна Теодозія, Левицька Софія, Левицька Марія, Матіївна Софія, Негребецька Ольга, Стельмахівна Меланія і Ювичинська Софія.

В сьомій році науки: Озаркевичівна Оксана і Яцишинівна Олена.

б) В відділі скрипковім одержали кваліфікацію:

В першій році науки: Вислободський Михайло, Давидовський Людомиль, Кондерович Іван, Левицька Зеновія, Левицький Володимир, Мурський Володимир, Лежогубська Дарія, Цеглинська Євгенія.

В другій році науки: Барвінський Олександр.

В четвертій році науки: Калитчук Стефан і Федаківна Оля, Хондрацький Денис не одержав кваліфікації задля непереробленого наукового матеріалу.

В п'ятій році науки: Генрик Бергер не одержав кваліфікації задля непереробленого приписаного матеріалу.

в) В відділі сольового співу:

В першій році науки: Левицька Зеновія і Парагонюківна Олександра.

В другій році науки: Пасічинський Теодор.

В третій році науки: Вахнянинівна Оля.

г) Теорію музики покінчили слідуєчі елєви Інститута: Вислободський Михайло, Заржецька Казимира, Кордюківна Марія, Куновська Олена, Левицька Зеновія, Озаркевичівна Олена, Мурський Володимир, Селезінка Ірина, Стрільбицький Василь і Федаківна Оля. На теорію музики ходили ще слідуєчі надзвичайні ученики: Балах, Бубеля, Балицький, Вахнянин, Винявський, Кметь, Козак, Коновалець, Личковський, Малко, Рибак, Саламаха, Панчук, Третьак, Хрущ, Цап, Юрків і Голіватий.

д) Елементів гармонії учили ся: Елєви Інститута: Вислободський Михайло, Бандрівська Ольга, Демчишинівна Теодозія, Калитчук Стефан, Мурський Володимир, Озаркевичівна Оксана і Цеглинська Євгенія. Надзвичайними учениками були: Калиняк, Пасічинський Славко, Терлецький Маркіян і Шайдицький.

З приводу, що Висший Музичний Інститут побирає підмогу з кравчих фондів в річній квоті 2500 К, порішила дирекція прийняти деяких спосібніших елєвів на науку даром, а деяким менше засібним а спосібним слєвам дати опуст в шкільних оплатах. Даром побирало науку 26 елєвів, за зменшеною оплатою — 13 елєвів.

Слабою стороною «Інститута» був і в минулім році сей невідрадний факт, що мимо заходів дирекції молодіж наша не проявила охоти віддати ся науці на других оркестральних інструментах з виймою гри на скрипці. Може бути, що в слідуєчій шкільній році сей недостаток доповнить ся.

Впис елєвів до „Вис. Муз. Інститута“ почнуть ся в шк. році 1907—8 вже 29. серпня. Дотеперішні елєви платять при вписі крім належності за перший і послідний місяць науки 1 корону на бібліотеку «Інститута». Ново вписані платять 4 корони вписового. На вписні роки можна бути прийнятим по зложенню вступного іспиту, який відбуде ся 16. вересня. Шкільна оплата на двох перших роках науки гри на всяких інструментах вноситься річно 75 корон, в третій році 90 кор., на дальших роках степенує ся о 30 кор. річно. Оплата за науку сольового співу вноситься в 1 році науки 120 корон. Оплата за науку теорії музики і хорального співу вноситься річно 60 кор.

Дирекція „Висшого Музичного Інститута“ має повну надію, що в слідуєчій шкільній році не лише зросте число елєвів, але що іменно шкільна молодіж схоче віддати ся плеканю гри на оркестральних інструментах.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові

Прїїхали дня 10. с. м.: Ів. Савків з Ліска; о. М. Двістрянський з Стегніковець, Дм. Мастеров з Росії, Оп. Левицький з Сокала, Г. М. Готтфрїди з Бережан, о. Т. Меленевич з Коляндян, Конст. Телішевський з Коломні. Серг. Волоблев з Росії, Вол. Сельський з Квіва.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. липня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєнє. В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлєнє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку краввого
- 4% позичку кравву
- 4% облигації проінваційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станіславова	5:55	—	—	—	—
Коломні	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:45Н	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:45+	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:25	5:30	9:35Л
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станіславова	—	—	—	5:50	—
Коломні	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:23	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45Н	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янова	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34Л
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспільні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і свята означені — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята від 1/8 до 31/8 що день буквою Л.

З друкарні В. А. Шийковського.